

PARROQUIA DE SANT VICENÇ DE SARRIÀ SUPLEMENT DE FULL DOMINICAL

Any 32, núm. 12, Segon Diumenge de Quaresma, 20 de març del 2011

CONFERÈNCIES QUARESMAIS I UN RECÉS

PARROQUIA DE SANT VICENÇ DE SARRIÀ

RECÉS QUARESMAL PER A JOVES

DIUMENGE 3 D'ABRIL,
de 9h fins després de dinar,

al Monestir de
Sant Pere de les Puel·les
(Anglès, 55)

Per apuntar-vos truqueu
a Mn. Carles
(93.203.09.07 ó 645.222.978)
o a Mn. David
(93.454.16.00 ó 647.178.487)

Les preparem cada any amb il·lusió, i us hi esperem. Creiem que són d'un gran interès. La bellesa de la fe és un dels temes preferits per Benet XVI, i amb la Dedicació de la Basílica de la Sagrada Família, ha estat posat de relleu a bastament. Els ponents són altament qualificats. Ara, només falta que hi vingueu, sobretot els qui mai heu vingut. Aquests gestos comunitaris els hauríem d'estimar més, ¿que us en sembla? Demà és la primera conferència!

Divendres, 25 de març, és l'Anunciació del Senyor. És un dia per adorar. Recordem el moment en que la Paraula es fa carn. Déu es fa home, escull Maria de Natzaret com a mare, i entra en la nostra història per amor a la humanitat!

CONFERÈNCIES QUARESMAIS

LA VIA DE LA BELLESA, CAMÍ PRIVILEGIAT DE LA FE

21 de març:
La bellesa de la Paraula (Verbum Domini),
pel Dr. Jaume González Padrós,
Director de l'Institut de Litúrgia

28 de març:
La bellesa de la celebració de la fe,
pel Dr. Jaume González Padrós

4 d'abril:
La bellesa en l'art i teologia cristianes,
pel Dr. Armand Puig Tàrrach,
Degà de la Facultat de Teologia

11 d'abril:
La bellesa en la música sacra: J.S. Bach, un camí per a llegir la Passió segons Sant Joan,
pel Dr. Patrick Royannais
rector de la Parròquia de Notre Dame de Lourdes

Lloc:
Centre Parroquial
c/ Pare Miquel de Sarrià, 8.
(creix el menest)

Hora:
20:00 h.

VIA CRUCIS, A LES 18'30, ELS DIUMENGES DE QUARESMA

L'ADORACIÓ EUCARÍSTICA. De dilluns a divendres, en torns d'una hora, de les 8:30 del matí a les 8 del vespre. **Diumenges de Quaresma, a les 18:30: VIACRUCIS** per l'església parroquial i a continuació **EXPOSICIÓ DEL SANTÍSSIM**, a l'altar major, pregant per les vocacions. **CATEQUESI D'INFANTS.** El proper dijous dia 24, a les 18h., tots els nens i les nenes de la catequesi, juntament amb els familiars seus que vulguin, participaran en el sagrament comunitari de la penitència, que presidirà Mn. Carles per a ells. **ACCIÓ CATÒLICA D'ADULTS.** Propera reunió, dimarts 22 de març, a les 6 de la tarda, a la sala de la planta baixa de la casa rectoral. **"El record de Mn. Frederic, amic entranyable"**. Recordarem el mossèn. Ens acompanyarà Mn. Manel. És obert a tothom. **CERCLES D'ESTUDI DEL DIJOUS.** Aquest grup de joves de Cercles es reuneix tots els dijous de 21h a 22h. El dijous proper, 24 de març, faran l'exercici meditat del Via Crucis per l'Església. Acte obert.

CENTRE PARROQUIAL. Dimecres 23, a les 20'30h, al Teatre de Sarrià, el **Documental del Mes** ens presenta la segona sessió de **Un jove Freud a Gaza. Fer de psicòleg a Palestina.**

BONAVENTURA BARDIA SAUMELL. Morí l'11 de març, i la missa exequial, que presidí Mn. Manel, acompanyat del Mn. Joan Obach i del jesuïta P. Guindulain, tingué lloc diumenge al Tanatori de Les Corts. Aquest feligrès i amic, marit de la Lúcia Farràs, responsable de la Catequesi, pare de la Rosa, Núria i Antoni, amant de la natura i de la pintura, bon pare de família, avi d'un petitíssim nadó –en Marc– nascut abans del seu traspàs, estimà molt la Parròquia i participà en moltes de les seves activitats. Al Cel sigui!

AVUI, DIA DEL SEMINARI DIOCESÀ Collecta extraordinària a l'ofertori de totes les misses

Missa: Feiners: 8:00, 10:00 i 20:15. Dissabtes i Vigílies de festa, amb servei de guarderia pels petits: 19:15. Diumenges: 8:30, 10:00, 11:30, 13:00 i 20:15. **Confessions:** dies feiners de 8:45 a 10:00 i de 19:45 a 20:00, i un quart d'hora abans de les Celebracions dominicals. **Despatx Parroquial:** dilluns, dimecres i divendres, de 17:30 a 20:00 (exceptuant festes i vigílies de festa). **Càritas Parroquial:** (entrant per c/ Arquitecte Mas, 3). Dimecres, de 9:00 a 12:00. Tel: 93 203 03 39. **Adreces:** Rectoria i Despatx parroquial – c/ Rector Voltà, 5. 08034 – Barcelona. Tel: 93 203 09 07. Centre Parroquial – c/Pare Miquel de Sarrià, 8. Tel: 93 203 97 72. **Web:** www.parroquiasarria.net. **Mail:** santvicenc@parroquiasarria.net

Una societat que explota en el desig immediat

Article d'Antony Anatrella, capellà francès, especialista en Psiquiatria Social, i consultor dels Consells Pontificis de la Família i de la Salut, en el qual dona pistes per a comprendre una societat que no sap créixer sanament ni madurar. Publicat al núm. 303 (març del 2011) de "*Feu et Lumière*". La traducció és nostra.

L'estat d'ànim de les nostres societats és curiosament calculat en termes del consum dels ciutadans. El benestar seria resultat de la multiplicació dels desigs, que es tradueixen per les adquisicions, les compres. La societat del mercat i el seu braç secular, el condicionament publicitari, competeixen en enginy per suscitar els desigs i dictar una bulímia de més i més compres. La majoria d'aquests missatges s'escolen per les nostres pantalles per la intermediació dels infants, els quals són els qui prescriuen els comportaments a seguir. Aquests depenen d'unes normes supremes que són: la novetat, del "desitjar més" i la rendibilitat en tots els àmbits. L'actitud pragmàtica ha reemplaçat aquella que se centra en el significat de les coses.

La tirania del desig. Altrament dit, voler recolzar la vida sobre les normes financeres té per conseqüència el modificar la nostra relació amb el temps i amb els desigs, els quals esdevenen cada vegada més immediats. Vivim massa de pressa, empesos per la urgència i a la velocitat. La filosofia individualista i constructivista, que deixa entendre que l'home es construeix a si mateix en el seu cos i en la seva identitat, ve a justificar el sistema, situant-nos com a infants que volen tenir accés a tots els desigs al confondre'ls amb les fantasies, que són igualment vistes com a tècnicament realitzables. En l'espai d'una quarantena d'anys, els membres de la societat s'han tomat cada vegada més i més immadurs, per la qual cosa jo he parlat de "societat adolescència", que vol viure com els adolescents: immediatisme de la satisfacció del desig, indeterminació i inestabilitat relacional, on tot sembla possible fins en els límits més extrems. La parella juvenil modela la de l'adult, i aquesta mentalitat reforça l'idea que no s'ha après veritablement a fer parella. A la menor dificultat els subjectes trenquen, atès que no saben tractar les etapes que constitueixen una vida de parella. Aquest estat d'esperit afebleix així la família, i més encara quan els sentiments són confosos amb l'amor. La discòrdia i el divorci provoquen efectes nocius en els infants i en els adults, i desestabilitzen el vincle social per la pèrdua de confiança en els altres. El *Pacs* és igualment símptoma de la precarietat afectiva i de la manca de compromís, el qual situa la relació en la immediatesa i desvaloritza el matrimoni. ¿En què es converteix una societat quan els individus ja no saben comprometre's afectivament?

Sense límits ni referències. La societat esclata així en reivindicacions subjectives a les quals no sap posar límit, fabricant ansietat i fugida cap endavant. Les personalitats són deixades al descobert per una societat que s'auto-expolia en la seva cultura i en tot allò que li atorga sentit (tots els lligams no fan pas família), i com la societat ja no serveix pas d'embocall psíquic, aquestes personalitats corren el risc d'esdevenir impulsives, difícils i violentes. Són fluides i sense consistència, és a dir, fràgils. Això significa que la patologia dominant és la dels *estats límits*, com s'observa en tants joves, que no tenen límits, alcoholitzant-se fins al coma etílic en les seves festes o exposant-se de diverses maneres als dictats d'Internet. Assistim, entre d'altres, a una explosió dels desigs en totes les direccions. L'exemple més típic, que accentua aquest fenomen, és d'imaginar-se que no importa quina associació afectiva conforma una parella i una família. La societat mediàtica, que aprecia aquest tipus de novetat en els codis, és per excel·lència una societat de l'excitació que accentua, en nom de la novetat, la realització immediata dels desigs, oblidant que aquests tenen necessitat de ser avaluats a fi de saber si són perennes en la història. ¿Però com pot tenir sentit el temps, si hom no resta més que en la immediatesa dels desigs?

El desafiament del temps. En perdre el sentit del temps, es fa difícil de tenir el sentit del compromís, el qual s'inscriu sempre en una història, i el sentit d'autocontrol per frenar les ànsies i diferir la realització de certs desigs. Alguns desigs no són més que una font d'inspiració sense tenir vocació de realitzar-se, atès que provenen de l'imaginari. Nosaltres no realitzem sinó necessitats de la vida i referències morals. Satisfereix un desig immediat és perjudicial per a l'equilibri psíquic i per a la vida social; això el situa més sobre el vessant de l'imaginari que no sobre el de la raó. La vida espiritual pot eventualment ser-ne afectada, tocada, sobretot quan la menor dificultat és interpretada com un cas de "possessió satànica", en la qual alguns problemes psíquics són de vegades tractats en la confusió d'allò espiritual i d'allò religiós, a través de processos de "guarició interior". La vida espiritual s'inscriu en l'estat de les psicologies actuals que són *borderline* (estats límits) i estan condicionades per l'immediatisme de Déu, el qual hauria d'intervenir ara mateix. Els pensaments delirants no s'exclouen a través de certs comportaments. Així tots els dominis de la vida són assolits en aquesta cursa per aconseguir la realització directa i ràpida dels desigs. Ara bé, Déu s'inscriu en una història, i la seva Paraula ens encama sempre, sobretot en la realitat de la nostra humanitat, perquè Ell ha vingut a visitar-nos. El discurs social (polític i mediàtic) manté, ell, la societat sobre el vessant de l'imaginari, deixant creure que tot és possible. Tanmateix, si tot és concebible, pensable, no per això mateix tot és factible, realitzable. Llavors, ¿què fer?

Els canvis a emprendre en profunditat. En primer lloc, desenvolupar el sentit dels límits, en un món que no té límits sinó fins al risc de produir personalitats inhibides, impotents i violentes. Precisament perquè nosaltres tenim el sentit dels límits, les possibilitats sorgeixen i nosaltres podem ser creatius. El dret de vida i de mort, que alguns volen atorgar-se davant l'infant no nascut, i també sobre els qui ja estan cansats de la vida i sobre els malalts terminals, juga amb les fronteres de la humanitat. Els metges no tenen pas vocació de provocar la mort. Provocar la mort no és un acte d'amor, sinó sempre una actitud perversa i transgressora, que provoca uns efectes col·laterals, fa perdre el sentit de la llei objectiva i ens deshumanitza. Les societats que juguen amb les lleis de la vida suscitaven a llarg termini la violència. En segon lloc, desenvolupar la interioritat personal, alimentant així intel·lectualment i moralment la vida interior. Prendre's temps, dins un món que redueix el temps a l'immediat, ajuda a mantenir la distància, a reflexionar i a pregar abans de decidir, és a dir, de comprometre's; i si cal, deixar-se ajudar per algú en l'escolta i l'autocomprensió d'un mateix i del seu propi itinerari. Finalment, desenvolupar l'auto-domini, és a dir, mantenir el control de la pròpia vida, dels seus desigs i de la seva realització a través de les necessitats. Si no és així, el risc és viure veient la seva vida robada, segrestada per la societat comercial, que pensa, vol i decideix en comptes d'un mateix; és el que fan també alguns mitjans de comunicació. És d'aquesta manera que cada u podrà unificar-se enfront d'un món exterior que s'explota en l'immediat i en direccions divergents, i comprometre's a fi d'oposar-se a totes les actituds d'omnipotència del desig que alteren el vincle social.